

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 119.238 van 12 mei 2003
in de zaak A. 136.472 /XIV-15.043**

In zake : XXX,
 de woonlaats kiest bij
 advocaat I. SIMONE,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
 Louizalaan 391/13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Bosnische nationaliteit, op 9 mei 2003 per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 8 mei 2003, houdende bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 10 mei 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2003 om 9 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. SIMONE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat G. COOLSAET, die, loco advocaat C. DECORDIER, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij verbleef wettelijk in het Rijk tot 22 november 2001; zij heeft in België niet het statuut van politiek vluchteling aangevraagd.

1.2. Op 10 mei 2002 diende zij op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) een aanvraag in om te worden toegelaten tot een verblijf van meer dan drie maanden; dit verzoek werd verworpen bij beslissing van de verwerende partij van 7 oktober 2002. Daartegen diende de verzoekende partij op 14 november 2002 bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring in samen met een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging. Deze zaak is nog hangende.

1.3. Op 8 mei 2003 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Deze beslissing verwijst naar artikel 7, eerste lid, 2/ van de Vreemdelingenwet. Dit is de bestreden beslissing.

1.4. Uit gegevens verstrekt door de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat de gedwongen repatriëring is voorzien voor maandag 12 mei 2003 om 10.30 uur.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij, met betrekking tot het risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uiteenzet dat zij uit het Servisch leger is gedeserteerd omdat zij gewetensbezwaren had; dat zij vreest bij terugkeer in haar land van herkomst te worden aangehouden, opnieuw in het leger zal worden opgenomen en represailles vanwege de legeroverheid te ondergaan;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij deze beweringen niet nader bewijst; dat zij niet aantoonst dat gedeserteerde soldaten in haar land van herkomst dergelijk lot ondergaan; dat desertie aldaar een strafrechtelijk betuugd misdrijf is; dat die vaststelling op zichzelf echter niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bij gedwongen terugkeer; dat de verzoekende partij immers niet aantoonst dat de mogelijke vervolging en bestraffing inhumaan of onredelijk zwaar zou zijn; dat zij niet beweert en dus zeker niet bewijst dat zij zich terzake niet op een behoorlijke wijze zou kunnen verdedigen voor de bevoegde nationale rechtsinstanties of ten opzichte van de militaire autoriteiten; dat uit de bij het verzoekschrift gevoegde beslissing van de plaatselijke militaire overheid van 4 maart 2002 blijkt dat de verzoekende partij wegens haar desertie uit het leger is ontslagen; dat zij niet uiteenzet waarom zij bij terugkeer zou kunnen vrezen dat zij opnieuw in het leger zou worden opgenomen; dat het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet deugdelijk is aangetoond;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de derde van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, begroot op 175 euro komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
12 mei tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

E. BREWAEYS.